

Λοιπὸν ἀποσταμένα ,
 Ὡσὰν ἀπεθαμμένα ,
 Ξαπλώθηκαν ἀράδα
 Ἐκεῖ 'ς τὴν πρασινάδα.
 Καὶ τότε ἐκεῖνος πλέον
 Τὰ λέγει τελευταῖον ,
 Τὰ χέρια του χτυπῶντας ,
 Καὶ πονηρὰ γελῶντας·
 Παιδιὰ , παιδιὰ σταθῆτε ,
 Τοῦ χάκου πηλαλεῖτε.
 Μὴ χάνετε τὴν ὥρα ,
 Δὲν πιάνομ' ἐγὼ τώρα.
 Πλὴν ἄνδρες ἂν γενῆτε ,
 Χωρὶς νὰ πηλαλῆτε ,
 Μὲ πιάνετε καθ' ἓνα
 Τὸν ἄπιαστον ἐμένα.

~~~~~

53. Ὁ τυφλὸς , ὁ Ἔρωτας
 Μέσ' 'ς τοὺς δρόμους γέλωτας ,
 Καὶ παιγνίδι γένονταν ,
 Ὅπου καὶ ἂν ἐφαίνονταν.
 Τοίχου , τοίχου σέρνονταν ,
 Σχόνταφτε καὶ γδέρνονταν ,